

MÉS INFORMACIÓ

<https://lletra.uoc.edu/ca/autora/empar-moliner>

<https://recomana.cat/obres/t-estimo-si-he-begut/critica/bingo-de-graduacio-alcoholica>

BIBLIOTECA | ALPICAT
SANT BARTOMEU

Plaça Països Catalans, 1
ALPICAT
Tel. 973 73 77 28
Whatsapp 606 12 78 33

A/e:

biblioteca@alpical.cat

Web:

<http://www.alpical.cat/biblioteca>

Catàleg Col·lectiu:

<http://argus.biblioteques.gencat.cat>

<http://atena.biblioteques.cat>

HORARI

De dilluns a divendres de 8:30 a 20:30

Bústia exterior de retorn de préstec

Ens trobem el dia:

9 de maig de 2023, 19 h.

Moderadora: Maria Pons

EMPAR MOLINER

T'estimo si he begut

Santa Eulàlia de
Ronçana, 1966

Cursà estudis de periodisme i durant un temps fou actriu de teatre i de cabaret. Col·laboradora a la premsa com a columnista dels diaris

El País, Avui i Ara, participa regularment en tertúlies de Catalunya Ràdio i en programes de TV3. S'inicià com a contista amb l'obra *L'ensenyador de pisos que odiava els mims* (1999), gènere que predomina en la seva producció, de marcat to irònic i sovint càustic que traspua en els relats sobre la vida quotidiana de gent corrent: *T'estimo si he begut* (2004, premi Lletra d'Or 2005), *Busco senyor per amariat i el que sorgeixi* (2005), *No hi ha terceres persones* (2010), *Contes infantils contra tot pronòstic* (2013), *Tot això ho faig perquè tinc molta por* (2016, premi Mercè Rodoreda de contes 2015), *De què fuges, qui et persegueix?* (2017) i *És que abans no érem així* (2020). Ha publicat també les novel·les *Feli, estheticienne* (2000, premi Josep Pla), *La col·laboradora* (2012) i *Benvolguda* (2022, premi Ramon Llull). L'any 2006 publicà el recull d'articles *¿Desitja guardar els canvis?*

Club de Lectura - Biblioteca Sant Bartomeu

T'estimo si he begut és una recopilació de 13 contes independents entre ells, excepte els dos últims (un mateix viatge narrat des de dues perspectives diferents). En els relats es troben personatges i situacions de fàcil identificació amb els tòpics d'avui o a la vida real més banal: la dona insatisfeta que d'una forma inversemblant és amant de

molts homes; el fracàs matrimonial; el benefici propi; la gelosia absurda; un "dia de la dona"; un mal ús de la contenció significativa de la poesia d'avui; l'estranyesa que es pot sentir en les proves d'adopció; fins on pot arribar el llenguatge dels enamorats; què pot passar si es tracta amb gent rica; l'enamorat obsessionat; l'espectacle de la defensa desmesurada de la lactància materna; la vida "en parella" i, a més, en un viatge organitzat.

Un "superman" que vesteix un mallot verd, de la marca Lacoste, força musculat, és el dibuix de la portada del llibre *T'estimo si he begut*. Imatge de l'home fort, invencible però disfressat amb tots els requisits actuals, aconseguir una comicitat que ens avança una essència aproximada dels relats. És difícil no sentir-se identificat en cap dels detalls del llibre: el solter pot veure expressada la seva solitud en la imatge d'un sol raspall de dents al lavabo; aquells que volen estimar algú i no tenen alcohol per fer-ho; les persones que sempre es tanquen amb baldó al lavabo, encara que estiguin a casa seva; o fins i tot, els lectors que llegeixen poesia coetània i han sentit alguna vegada que els estaven prenent el pèl.

Empar Moliner, amb frases curtes i sense jugar amb la forma (per no recarregar el text), intenta retratar certs "clixés" de la societat d'avui. La seva tècnica rau en convertir l'acció més simple i quotidiana, com fumar una cigarreta, en el desenllaç d'un relat. Per exemple, en la "Carta al meu fill no biològic" la imatge "aspiro el fum" es converteix en la sensació més connotada del relat, ja que la importància d'adoptar un fill queda minimitzada en el fum eteri del tabac associat a un record adolescent.

Aquest estil narratiu, simple, àgil i a vegades amb resolucions còmiques, com és el cas de "La baixa qualitat de la poesia contemporània", no pot amagar la influència periodística de les cròniques. I el fet de tractar elements de la vida quotidiana i d'hiperbolitzar petits detalls que ens envolten suggereix que Moliner ha llegit l'obra de Dorothy Parker. Els contes poden semblar neutres ideològicament, però hi ha un tractament irònic determinat per la veu narrativa d'uns personatges poc reflexius, que actuen amb pensaments prefixats pels grups socials (des de la unitat més petita com és el matrimoni fins a l'organització que defensa la "lactància materna", per exemple). Així, trobem contradiccions: "si no em sentís tan femenina i tan dona com em sento, diria que tinc una erecció cada cop que posa el retolador vermell" (la narradora adopta una imatge masculina com si expressar-ho amb una de femenina li fes perdre erotisme); excessos de romanticisme (entès des d'avui), amb desigs que enceguen i impedeixen interpretar l'entorn: "La cosa que més desitja al món és viure amb ella"; diàlegs patètics: "- Papi! Txinc txet! [...] - ¿La meva bebè txé txet? ¿Té txet, la meva petxitxa?"; etc.

A més cal reflexionar sobre el títol, *T'estimo si he begut*, que ens remet a la "veritat", al fet que és més fàcil dir el que es pensa o se sent quan s'ha begut més del compte. Però en el relat "La importància de la higiene bucodental", la narradora et fa vacil·lar sobre aquesta suposada certesa perquè l'únic que pot justificar que ella l'estima i que no és una aprofitada que s'ha instal·lat a casa seva és que ella només li diu que l'estima s'hi ha begut. Però en estat d'embraguesa dius el que sents, o dius el que l'altre desitja que li diguis?

Així s'afegeix una mica més d'ambigüïtat a la validesa de certes veritats, que usen els sentiments en lloc de sentir-los. Aquests "clixés" estan lligats a la mutabilitat constant de les relacions socials, fet que - per a aquells que pensin que l'art és l'obra que perdura a través del temps- afegeix als contes una dificultat per aconseguir aquesta permanència.

Font i Espriu, Marta (2005), "Empar Moliner. T'estimo si he begut", Lletra de Dona in Centre Dona i Literatura, Barcelona, Centre Dona i Literatura / Universitat de Barcelona.